

mærksom paa, at man jo kan lade være at drikke *Ol* — en Oplysning, som ikke er ny — og at man fortæller os, at man kan bruge Surrogater for *Ol* og slikt, gaar man ud fra, at der vil blive drukket lige saa meget *Ol* som tidligere. Hvilken Fornøjelse har man saa af at kunne lade være at drikke *Ol*, og hvilken Fornøjelse har man saa af de omtalte Surrogater for *Ol*? Nej, Sagen er, der vil efter som før derinde blive drukket lige meget *Ol*. Men hvis nu alligevel ikke dette skulde være Tilfældet, hvis *Ol*-forbruget virkelig gik ned, hvad vilde Følgen saa blive? Følgen vilde blive ganske simpelt, at Brændevinsforbruget gik op, og i saa Henseende er jeg for mit Bedkommende aldeles ikke i Tvivl om, at det ikke vilde være en Forhøjelse af Livsvilkaarene her i Landet, om vi ombyttede *Ol* med Brændevin. For mig staar det saaledes, at den Udvikling, der er foregaaet i vort Land, og som er den, at *Ol*et har for sig har drevet Brændevinen foran sig i ganske overordentlig Grad, er en Udvikling, som man i og for sig ikke skal være misfornøjet med. Jeg har gjort en Beregning over, i hvilket Omfang dette er Tilfældet, i hvilket Omfang *Ol*et fordriver Brændevin, og jeg er kommen til det Resultat, at for hver halve Bajer, der gaar ind i Forbruget, gaar en halv Bægl Brændevin ud af Forbruget. Det er en Ting, som jeg tror, at der er al Grund til at være opmærksom paa. Jeg mener nemlig, at for Modstanderne af *Alkohol* er det en Omstændighed, som de bør tillægge nogen Betydning. Fra et Afholds synspunkt er der ikke Spor af Tvivl om, at en halv Bægl Brændevin er en betydelig værre Ting end en halv Bajer.

Men nu er der jo en Hovedfordel, som dette Forslag skal have, og som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne i Gaar lagde Vægt paa. Han sagde, at det, de havde gjort, og det, de vilde gøre ved dette Lovforslag, var at skaffe Landet en Fordel paa Byernes Befolning. Det forekommer mig at være et meget landligt Standpunkt, og der er ogsaa en vis landlig Oprigtighed i saaledes at sige ganske aabent og oprigtigt, hvad Meningen er med Lovforslaget. Jeg vil dertil sige, at det kunde jeg i og for sig ikke have noget imod, hvis det virkelig var saa, at de Herrer ved Loven gavne Landet noget paa Byernes Befolning. Men det er jo ikke saa. Sagen forholder sig ikke saaledes, som man ved disse Ord skulde tro. Naar vi her tale om Byernes Interesser, om Kjøbenhavnerværet, er det noget helt andet end det, vi pleje at betegne saaledes fra

Benstres Side. Det Kjøbenhavnerværet, som Benstre hidtil har haft at kæmpe imod, er sandelig ikke det samme, som dette Lovforslag vil til Livs. De, vi hidtil have haft som politiske Modstandere, ere Grossererne, Universitetsfolkene, Professorene, Studenterverdenen, Embedsmændene. Men der er ingen her, som vil bilde sig ind, at det er dem, som man vil ramme med dette Lovforslag. Nej, tværtimod hele Grosserer-societetet vil tjene store Penge ved en saadan Lov, og de, som komme til at betale Pengene ere de demokratiste Arbejdere, de, vi ikke pleje at henregne just til vore værste Fjender. Det er Forbundsstællerne fra den 1de Januar og den 30te September, som man vil til Livs. Dette er den simple og klare Mening af Lovforslaget, og det er et Standpunkt, hvormed jeg ikke er enig, det gaar jeg ikke med til. Naar de ville omregulere Skatteforholdene i Kjøbenhavn, gaar jeg ikke med til at tage Statterne fra Grossererne og Embedsmændene og dem, som leve vel her, for at lægge dem over paa Arbejdsbefolkningen. Det er ikke nogen demokratist Gerning, og det er i politist Henseende ikke nogen god Gerning.

Der er et Standpunkt, som jeg endnu maa belyse med et Par Ord, og som det ærede Medlem fra Stege gjorde gældende. Det ærede Medlem anstillede en stor Sammenligning mellem en Række af Toldpositioner og spurgte: Hvilken af disse Toldsatser vilde de Herrer da hellere kompensere med, en *Ol*stat eller Sukkerstaten? Det er et Standpunkt, som er grebet ganske ud af Luften. Hvem siger, at vi overhovedet skulle kompensere noget med en *Ol*stat? Ingen andre end de ærede Forslagsstillere selv. De gaa aabenbart her den modsatte Vej, idet de forudsatte det som givet, der netop skulde bevises, at vi skulle have en *Ol*stat. Hvis det er givet, at vi skulle have en *Ol*stat, kan det blive vanskeligt nok blandt de andre Statter at finde nogen, med hvilken den skulde kompenseres. Men det er jo ikke givet, og *Ol*staten vil i saa Henseende være den daarligste og elendigste Skat, som vi kunne finde, en Skat paa *Ol* vil være slettere og uretfærdigere end en Skat paa enhver som helst anden af de almindelige Forbrugsgegenstande, saa at der ikke kan være Tale om nogen Sammenligning. Lad os ikke bilde os ind, at vi staa paa det Standpunkt her, at vi have en *Ol*stat, og det gælder om, hvad vi nu helst skulde finde paa at bytte den med. Sagen er den, at vi ikke have en *Ol*stat, men at vi ville indføre en *Ol*stat i Stedet for en Skat, som man i og for sig kan have Indvendinger imod, men